

Dr. Stefan Lanka: Nebezpečná tvrzení: Očkování C19 – přehnaně nebezpečné

written by Vladimír Bartoš | 3. 11. 2022

[Zdroj](#)

Červen 02, 2022

Příspěvek Dr. Stefana Lanky

Přeložil: Vladimír Bartoš

Gefährliche Behauptungen

Übertriebene Gefährlichkeit der Corona-Impfungen

von Dr. Stefan Lanka

Begründete Angst schützt vor wirklichen Gefahren.

Unbegründete, vor allem extreme Angst, kann selbst zu Panik, Psychosen, Krankheiten und Tod führen. Die Behauptungen einer extremen Gefährlichkeit und Tödlichkeit der Corona-Impfungen für mehr als 50% der Geimpften, können gefährlicher als die tatsächlichen Impfschäden sein.

Die behauptete Gefährlichkeit der angeblich gentechnischen Corona-Impfungen beruht auf den Fehlannahmen, dass es das Corona-Virus, Gentechnik und ein Immunsystem gibt, dass letztere außer Kontrolle geraten und die Geimpften schädigen und töten würden. Damit werden die tatsächlichen Gefahren durch Nanopartikel in den Impfstoffen verschwiegen.

CORONAFAKTEN

Intelektuální slepá ulička a nevyhnutelně mylné představy

Víra v materiální původce a příčiny nemocí se v naší kultuře utvářela zhruba 2500 let. V té době se řecká filozofie rozhodla vysvětlit vznik života a nemocí čistě materialisticko-mechanistickým způsobem. Jakýkoli vliv vědomí, ducha a Boha na zviditelnění života a nemocí byl vyloučen. Zdůvodnění tohoto názoru podal Démokritos, nejznámější představitel tohoto názoru: Náboženství

by chtěla lidi děsit bohem, to by nemělo být, život se odehrává tady a teď a je důležité si ho užívat.

Filozof Platón, Sokratův nezávislý žák, tento postoj kritizoval. Tvrdil, že řeční lékaři nedokázali pomoci s většinou nemocí, protože přehlíželi skutečnost, že vše pochází z duše a že právě tu je třeba léčit. Skutečnost, že ani dnešní lékaři nedokážou pochopit a vyléčit většinu nemocí a že ani lékaři v USA se v průměru nedožívají důchodového věku, je způsobena tím, že čistě materiálně-mechanistický pohled na život nutí lidi k mylným předpokladům. Důsledky jsou dramatické. Mnohé diagnózy a z nich vyplývající terapie jsou chybné. Má-li vše pramenit z hmotných interakcí, včetně nemocí, je logicky zapotřebí i hmotný původce, jed nemoci, latinsky „virus“.

Ze zkušenosti, že jedy, např. alkohol, sloučeniny arsenu a rtuti, mohou způsobit onemocnění člověka, ale v pomalu se zvyšujícím množství mohou lidé, zvířata a rostliny kompenzovat jinak smrtelné množství jedů, vyplynul další chybný závěr: tělo si vytvoří protilátky proti chorobným jedům. Pokud by se vytvořil dostatek protilátek, lidé by se zotavili. Nebo někdo jiný „zředit“ podezření na nemoc jedy pouštěním krve. Nebo se preventivně podá „jed na nemoc“, což je základem myšlenky očkování, aby se nastartovala výroba protilátky. Tělo by pak bylo schopno neutralizovat toxin nemoci (virus), pokud by se člověk později nakazil.

To je myšlenka očkování. Tělo patogenu je rozpoznáno, vázáno a zničeno protilátkou. Obecně lze říci, že v našem systému materiálního vysvětlení života je duální pohled dobro-zlo vždy vysvětlením odchylky od normality, např. nemoci. Pokud člověk onemocní a nejsou za to zodpovědné žádné patogeny, nezbyvá těm, kteří se zabývají duálním materialismem, než předpokládat jiné materiální vady a nositele vad.

Příklady R-diagnóz

Například myšlenka, že molekuly se spiknou proti tělu, aby ho poškodily a zabily. Protože spiklenci jsou silnější než normální život, je třeba s nimi bojovat tak dlouho, dokud po nich nezbude ani stopa. Ti, kdo tomu věří, pak také věří, že zlo může putovat uvnitř těla. A kdo věří v metastázy, automaticky věří v létající metastázy, ve viry.

Skutečné utrpení a smrt lidí s diagnózou R (rakovina, pozn. překl.) je považováno za důkaz, že existuje endogenní spiknutí, které má často fatální následky a proto je nebezpečné. V roce 1858, kdy byl tento starý názor o materiální a putující příčině nemocí definitivně vyvrácen, ale v „západní vědě“ neexistovalo lepší vysvětlení nemocí a vzniku života, došlo ke katastrofě: Rudolf Virchow oživil tuto starou, vyvrácenou teorii v nové a zesílené podobě. Tvrdil, že veškerý život a všechny nemoci pocházejí z jediné buňky a že nic mimo buňky nemá životní sílu.

Tento názor, kterému se dodnes věří a který se vyučuje jako biologická realita, nutí člověka předpokládat kromě údajných chorobných toxinů, latinsky virus, také konstrukční a funkční plán života. Jak jinak by mohly z molekul jedné buňky vzniknout různé organismy, pokud bychom předpokládali pouze hmotné interakce? Přestože tvrzení, že nukleové kyseliny DNA a RNA jsou

knihou života, bylo základním výzkumem KOMPLETNĚ vyvráceno již v roce 2006, tyto mylné domněnky stále straší veřejnost, školy a univerzity. [1]

Zastánci a účastníci pověry, že život je založen pouze na materiálních interakcích, čelí výzvě. Buď si ve svůj prospěch osvojí „dávno známé“, všeobecně rozšířené a nové, velmi podrobné a v pozitivním smyslu vědecké „psychosomatické“ poznatky, že slovo může zabíjet, ale i léčit, nebo zůstanou ve starém, duálním a riskantním systému.

Virologie: nevyhnutelně špatně

Již dlouho před rokem 2006 bylo jasné, že RNA v jakémkoli složení (=sekvencích) vzniká zdánlivě z ničeho, klíčové slovo „svět RNA“. A proto se molekuly RNA vyskytují v každém člověku a v každém organismu ve všech možných kombinacích sekvencí. Z této dané rozmanitosti krátkých sekvencí RNA virologové libovolně vybírají miliony nejrůznějších molekul RNA.

Poté určí jejich „posloupnost písmen“ (=sekvenování) a pomocí složitých softwarových programů mentálně zkonstruují „virový“ genom, údajné jádro údajných virů.

Na veřejnosti je tento mentálně-matematický konstrukt vážně označován za něco skutečného, za dědičné vlákno, za genom viru. Proč? Nikdy totiž nelze „izolovat“ „viry způsobující nemoci“ ve smyslu slova izolace a najít v nich jejich genom, ale v rámci čistě materiální biologie a medicíny existuje nutkání si takové struktury představit, aby bylo možné vysvětlit současné nemoci. Toto dědičné vlákno ve skutečnosti neexistuje a proto se nikdy nemůže vyskytovat jako celek, ani v člověku, ani v jeho tekutinách, např. ve slinách.

Chybovat je lidské. Nelidské je však mlčení většiny virologů k tvrzením jednotlivých „virologů“, že existují identifikovatelné, více či méně nebezpečné mutace virů: delta, lambda atd. Ve skutečnosti všichni virologové vědí, že v každém člověku se současně a vždy vyskytují všechny „virové“ sekvence, které jsou ve veřejnosti označovány jako mutace. V současné době lze Corona opatření zachovat pouze na základě tvrzení o nebezpečných mutacích.

Interně proto virologové nazývají všechny své představy o RNA virech „kvazidruhy“, tj. nedefinovatelné druhy. Něco, co existuje pouze kvazi a jako statistický konstrukt, nesmí být na veřejnosti vydáváno za vědecky prokázaný fakt. Ještě méně však mohou být taková tvrzení použita k ospravedlnění corona opatření a povinného očkování. Totéž platí pro ty **kritiky** opatření Corona, kteří věří v koronavirus, jeho takzvaný spike protein, v genetické inženýrství a v bojující imunitní systém a kteří na základě toho tvrdí, že očkování C19 je pro mnohé nebo pro všechny naprosto smrtelné. Není. Strach, který vyvolávají, je však nebezpečný a může zabíjet.

Dne 18.7.2021 vzniklo hnutí zodpovědných rodičů, které chce těmto událostem na obou stranách učinit bezpečný konec. Svou účastí můžete toto hnutí přímo i nepřímo podpořit. [2] Tato akce vychází z aktivit a zkušeností s projektem „Sedm vyvrácení virologie“, které jsou zdokumentovány na webových stránkách

Nové staré znalosti

Ti, kdo se nadále pohybují v materiálním pohledu naší dosavadní biologie a medicíny, mohou nanejvýš v neděli v kostele přijmout, že se Slovo stalo tělem. Mimo církev mu není nic platné dosavadní poznání, že každá část našeho těla je zhmotnělou jednotkou vědomí, která si je vědoma své funkce v daném místě a v kontextu celého těla. [3]

Každá funkce a místo našeho těla může být zasaženo „slovem“ a změnit se. To bude zřejmé z následujících vysvětlení vývoje příznaků. Podstatné je, že tyto změny, které si vykládáme jako nemoci, jsou ve skutečnosti smysluplné procesy, které nám pomáhají přežít v situacích trvalého ohrožení života. Proč se stále více příznaků, např. sbírka příznaků „chřipka“, nazývá covid, vysvětlují ve svém článku „Co je covid?“ v tomto čísle w+ 3/2021.

Než přejdeme k tématu skutečného a přehnaného nebezpečí očkování Corona, mělo by být z předchozích poznámek zřejmé, že skutečná a užitečná orientace v této oblasti je možná a to prostřednictvím znalosti historických aspektů, znalosti materialismu, jeho omezení, jeho nutkání k chybným předpokladům a Hamerova konstruktivního systému poznání. S těmito znalostmi si mohou všechny oběti očkování a obav z nemocí odpočinout. Zejména rodiče nebo partneři, jejichž rodinní příslušníci byli očkovaní proti své vůli a přání. Pokud se dva až tři týdny po očkování nevyskytnou akutní toxické reakce, toxické složky genových vakcín, nanočástice, budou jen stěží schopny způsobit akutní poškození.

Nepodložená tvrzení o extrémním nebezpečí očkování Corona

Již několik měsíců se na sociálních sítích objevují tvrzení, že všichni nebo polovina lidí očkovaných vakcínou Corona jsou těžce až smrtelně otráveni a v budoucnu budou kvůli „genovým vakcínám“ trpět fatálními autoimunitními reakcemi. Očkovaní lidé měli vylučovat nebezpečné genové produkty nebo toxické bílkoviny, které škodí i neočkovaným lidem. Tato tvrzení nejsou pravdivá a při znalosti skutečné biologie se odhalují jako zrcadlové vylepšení materiálních ortodoxních lékařských myšlenkových modelů.

Tyto zrcadlové představy, které kritici zveličují, aby na sebe upoutali pozornost, však lidi, kteří jim věří, přivádějí k nebezpečné agresi nebo zdraví škodlivému zoufalství. S „nezpochybnitelnými“ narativy,

- 1., že virus existuje,
- 2., že existuje messenger látka pro určitou část viru,
- 3., že genetické inženýrství bude fungovat, ale vymkne se kontrole a bude produkovat virový genový produkt všude a v tělesných strukturách,

je konstruována možnost, že imunitní systém napadne a zničí nejen virový genový produkt, ale i všechny tkáně těla, které tento genový produkt tvoří.

Základy těchto tvrzení byly mezitím již dávno vyvráceny. Neexistují ani viry způsobující onemocnění, ani takzvané spike proteiny koronaviru, které mají v

modelu viru sloužit jako spojovací jednotka s lidskými buňkami. Z toho vyplývá, že tvrzení o bojujícím imunitním systému, který má rozpoznávat cizí vetřelce a cíleně je ničit, byla rovněž vyvrácena. Zánětlivé hromadění a rozkladné procesy jsou mylně interpretovány jako imunitní reakce, které probíhají v rámci „smysluplných biologických speciálních programů“, aby umožnily člověku přežít v trvalé existenční situaci.

Tyto procesy jsou v mylných představách, do nichž materialismus nutí všechny své stoupence, interpretovány v každém případě jako různé nemoci. Proces budování a odbourávání tkání ve skutečnosti vždy patří do „Smysluplného biologického speciálního programu“, zkráceně SBS. Dva z našich čtyř typů tkání reagují nejprve nahromaděním v případě „trvalého poplachu“ a degradací v případě vyřešení „traumatu“. U ostatních dvou typů tkání je tomu naopak. Zde má degradace smysl pro přežití v „existenční nouzi“ a ve druhé, hojivé fázi, se přebytečná a vždy funkční tkáň přebuduje k obnovení původního stavu. V obou fázích tedy vždy probíhají rozumné „zánětlivé“ procesy, které jsou však často mylně interpretovány jako imunitní reakce, protože určité molekuly se uvolňují ve vyšších koncentracích než obvykle.

Tzv. protilátky

Těmito molekulami jsou mimo jiné sférická proteinová tělíska, která se nazývají globuliny a jsou mylně interpretována jako protilátky v hmotném nutkavém myšlení o jedu (viru) a protilátce proti nemoci. Ve skutečnosti tyto globuliny slouží k výstavbě cév, žil, jako jsou tepny, žíly a nervy, které jsou vždy potřebné ve vyšších koncentracích, zejména při tvorbě nové tkáně.

Globuliny vznikají také při napadení bílkovinných struktur v těle, zejména cév a nervů, toxiny všeho druhu.

To je také důvod, proč jsou extrémně toxické látky vždy přítomny ve VŠECH vakcínách, protože bez nich by sotva došlo k viditelným nebo měřitelným „imunitním reakcím“. Tyto toxické látky ve vakcínách se však nazývají adjuvans, pomocné látky a proto nepodléhají přísnému zákonu o léčivech a jejich přítomnost a účinek se proto jednoduše ignorují.

Tyto pomocné látky mají napomáhat „skutečné“ medicínsky relevantní složce vakcíny, údajným virovým proteinům, aby se rozvinul její účinek. Pomocná látka má údajně virovou bílkovinu v těle přenášet dostatečně dlouho, aby ji mohla „imunitnímu systému“ dlouho prezentovat, aby vůbec docházelo k měřitelným a silným imunitním reakcím. V genových vakcínách Corona jsou nanočástice, které samy o sobě vyvolávají tzv. imunitní reakce, nyní vydávány za přenašeče genů a proto se tvrdí, že v genových vakcínách nejsou vůbec žádné adjuvans (= pomocné látky). Přítomnost nebezpečných adjuvans ve vakcínách, nanočástic, tají obě strany: jak zastánci vakcín, tak někteří kritici vakcín, kteří tvrdí, že poškození z vakcín je způsobeno nekontrolovaným genetickým inženýrstvím a imunitními funkcemi.

Nanočástice jsou extrémně malé a díky svému obrovskému povrchu – v porovnání s malým objemem – mají trvale vysokou katalytickou aktivitu pro velmi mnoho chemických reakcí. Na svém místě v těle neustále vyvolávají nesmyslné zánětlivé reakce, což znamená narušení a destrukci. Právě tyto nanočástice

jsou kromě „psychosomatického“ poškození vakcínou zodpovědné za toxické poškození při corona očkování. Jsou implantovány do svalu, kde neustále způsobují destrukci a následně opravné procesy, pro které tělo uvolňuje větší množství globulinů než obvykle. Tyto otravné účinky způsobené implantovanými nanočásticemi jsou nesprávně interpretovány jako imunitní ochrana.

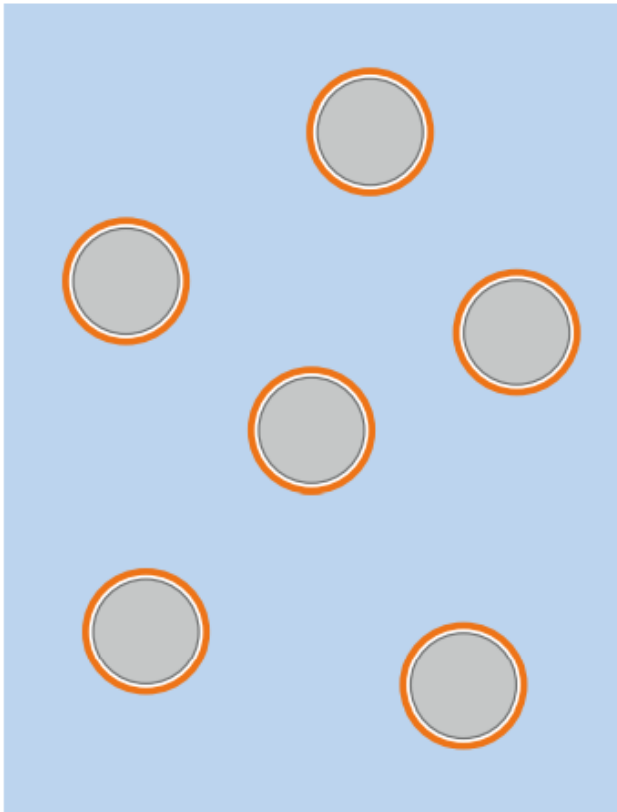
Pokud se tyto nanočástice neudrží ve svalu dostatečně dlouho a dostanou se do krevního oběhu, může to vést k trombóze, která může způsobit deficit, ochrnutí a smrt. Pokud se tyto nanočástice rozpustné v tucích dostanou do nervových drah – které přenášejí v tucích rozpustné stavební a energetické látky života do mozku – je to příčinou pozorovaných rychlých neurologických poruch, včetně padoucnice a narkolepsie, ale také přetlaku v mozku, který může vést k bezvědomí a smrti.

Tzv. imunitní reakce versus účinky otravy

Většina poškození způsobených toxickými nanočásticemi v corona vakcínách se projeví okamžitě, během několika dnů až přibližně tří týdnů. Ti, kteří tuto dobu přežijí bez poškození, mohou předpokládat, že se nanočástice mezitím rozptýlily po celém těle, částečně se vyloučily a zředěním a vyloučením ztratily svůj smrtící potenciál. Pozorované poškození vakcínami tedy nelze vysvětlit účinkem údajných genů ve vakcínách a údajného imunitního systému, protože podle všech dosavadních zjištění tyto reakce trvají týdny až měsíce.

Kritici genového očkování Corona, kteří tvrdí, že dochází k extrémně vysoké úmrtnosti, si nejsou vědomi skutečnosti, že RNA vpravená do svalu nevyvolává žádné zánětlivé ani jinak měřitelné reakce. Jednoduše se okamžitě rozloží

**Normale Stärke der Oberflächenkraft
bei natürlichen Substanzen in Wasser**

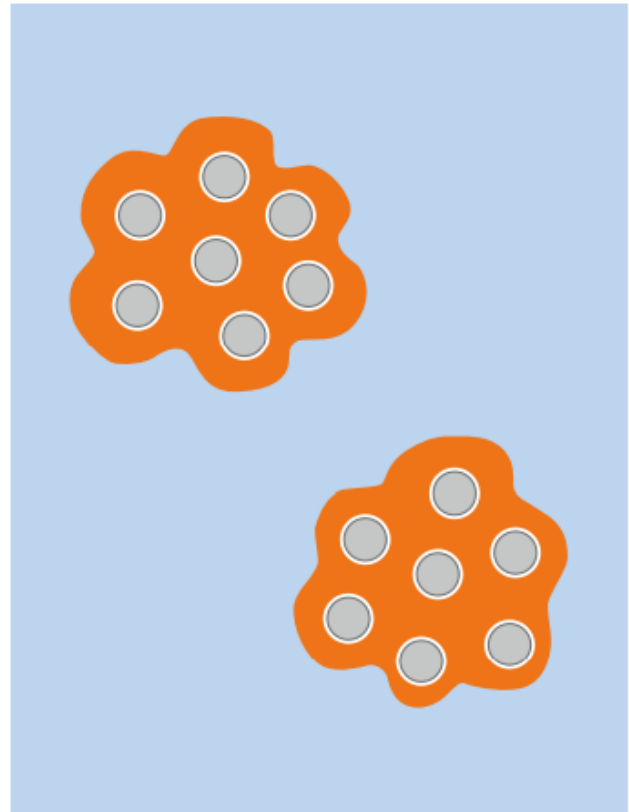

— wenig katalytische Aktivität
≅ wenig reaktiv,
normaler Stoffwechsel

Die Oberflächen-Spannungs-Membran (orange) die Wasser überall bildet, wo es Kontakt zu etwas hat, ist reaktiv. Sie beschleunigt alle möglichen chemischen Reaktionen, d.h diese Substanz ist reaktiv.

Größere Teilchen bewegen sich so stark, dass diese Membrane keine gemeinsame Hülle um die Teilchen bildet. Sie bleiben deswegen alleine und summieren ihre Reaktivität nicht.

**Zu starke Oberflächenkraft
bei unnatürlichen Nanopartikeln in Wasser**

■ hohe katalytische Aktivität
≅ hoch reaktiv,
störende und gefährliche
entzündliche Reaktionen

Sind gelöste Teile winzig klein, also im Nanometer-Bereich (nm = „Milliardstel Meter“) vereint sich die Oberflächen-Membrane des Wassers zu einer Einheit.

So entstehen Molekülanhäufungen, die ständig reaktiv sind und ihre Kraft erschöpft sich nur dadurch, wenn es dem Körper gelingt sie nach außen zu transportieren. Auf diesem Weg erzeugen sie ständig unspezifische, gefährliche Entzündungsreaktionen.

Toho si v letech 2013 až 2016 všimli zaměstnanci společnosti Curevac, která vyrábí vakcíny RNA, a následně narazili na další vyvrácení použitelnosti RNA jako vakcíny. To vedlo k tomu, že společnost Curevac do dnešního dne vakcínu neuvedla na trh, protože vedení a zaměstnanci této společnosti jednají zodpovědněji a vědečtěji než ostatní. Koncem roku 2019 tak v „RNA vědecké

komunitě“ panoval konsensus, že technologie RNA vakcinace je stále ještě daleko od použití u lidí. [4]

Náš ministr zdravotnictví Jens Spahn otevřel naše peněženky a daroval 300 milionů eur společnosti Curevac v Tübingenu, aby vůbec přežila, protože už byla v úpadku a předlužená. Naproti tomu firmě Biontech v Mohuči, která vyráběla RNA vakcíny proti rakovině a která byla po předchozím prodeji již zcela v úpadku a taky předlužená, nikdo nic nedaroval, takže v lednu 2020, aby se zachránila, začala náhle a více než prozíravě vyrábět vakcíny místo léků proti rakovině. Pouze víra – ve viry, geny, bojový imunitní systém – umožnila společnosti Biontech nejen přežít, ale stát se světovou jedničkou na trhu. Ne každá společnost má takovou slibnou adresu: In der Goldgrube 12, Mohuč.

Je logické, že pokud neexistují viry způsobující onemocnění, neexistují ani spike proteiny koronavirů, pomocí kterých by se viry měly dostat do buněk. Proto pro takové spike proteiny nemůže existovat RNA nebo DNA. Existují však typické lidské proteiny, které se vyskytují v každém člověku a které jsou podobné modelovým spike proteinům, jež vynalezli virologové. Nyní začnete hledat „spike proteiny“ u lidí očkovaných vakcínou Corona a ejhle, podobné proteiny najdete všude.

Očkovatelé to považují za důkaz, že corona očkování funguje a kritici Corony za důkaz, že imunitní systém brzy začne řídit proti všem očkovaným lidem, až se na podzim vrátí „přirozené“ viry Corona a probudí imunitní systém. Co věříci a kritici Corony přehlédli, protože neprovedli kontrolní experimenty, je to, že proteiny podobné „spike proteinům“ jsou stejně běžné u všech neočkovaných lidí. Takže tento údajný důkaz nálezu proteinů u lidí podobných teoretickému spike proteinu virologů není žádným důkazem toho, že u očkovaných Coronou na podzim nebo kdykoli jindy dojde k extrémním a smrtelným autoimunitním reakcím.

Vše proti hysterii, varování před skutečnými nebezpečími

Vzhledem k tomu, že teorie genů a dokonce i buněk byly rovněž zcela vyvráceny, [5] nemohou údajné geny ve vakcínách Corona způsobit ani žádné poškození našeho údajného genetického materiálu. Naše chromozomy se neustále mění a přestavují a proto nemohou být genetickým materiálem. V čistě materiálním vysvětlujícím světě naší biologie a medicíny se však musí předpokládat existence dědičné substance, aby bylo možné vysvětlit fakt života v rámci tohoto myšlenkového systému. Protože se od roku 1858 tvrdí, že veškerý život vzniká vždy z jedné buňky, musí tento názor předpokládat dědičnou látku, která řídí molekuly tak, aby z buňky vznikl člověk, zvíře nebo rostlina.

Ve skutečnosti slouží nukleové kyseliny DNA a RNA především k energetickému metabolismu tím, že z vody uvolňují stavební a energetickou látku života, látku povrchové membrány vody, která je sama o sobě zcela odlišná od vody. Naše tkáně jsou tvořeny touto energeticky bohatou a „živou“ látkou, kterou Aristoteles nazýval éter. [6]

Sekundární jsou naše nukleové kyseliny, metabolické rezonátory a

stabilizátory, protože (RNA) neustále vytvářejí nové sekvence, a tím i nové metabolické možnosti, a ukládají hrubé šablony pro jen několik málo, ale neustále potřebných bílkovin ve formě DNA, dříve nazývané geny. Z tohoto pohledu je pochopitelné, proč byl počet lidských „genů“ 120 000 v roce 2000 neustále korigován směrem dolů a dnes se s tendencí dalšího poklesu pohybuje kolem 10 000.

Za rychlé poškození způsobené corona očkováním jsou zodpovědné především toxické složky, nanočástice. Většina je však spokojena s nepravdivými tvrzeními, že „geny“ obsažené ve vakcínách a imunitní systém, který údajně řídí, způsobí v budoucnu škody. To, co však způsobuje dlouhodobé poškození očkováním, které se často objeví až po týdnech a měsících, je, stejně jako u všech očkování, takzvaná „psychosomatika“: když samotný akt očkování vyvolá trauma, „biologický konflikt“. Nárůst a degradační procesy, které se tím spustí, jsou obvykle viditelné až po několika týdnech nebo měsících.

Pokud však akt očkování okamžitě vyvolá změnu povahy, agresi (často vůči matkám, protože přivedly své děti k očkování), autismus, máni, depresi, pomočování atd., dokazuje to, že akt očkování sám o sobě vyvolal „trauma“, tj. biologický konflikt. Tělesné následky, které jsou vyvolány souběžně s touto změnou povahy, např. vždy zažívací potíže u autismu, jsou často patrné až týdny nebo měsíce po očkovacím aktu, ale jsou skutečným poškozením očkováním ve smyslu skutečné biologie. Pokud se však poškození způsobené očkováním neprojeví okamžitě, není z hlediska „čistě materiální biologie a medicíny“ rozpoznatelné a proto se systematicky neuznává.

Ve svém článku o poškození očkováním v časopise w+ 3/2016 „Jak může očkování vyvolat autismus? Jak dochází k poškození vakcínou? Jak se jim vyhnout? Jak s ním zacházet?“ se těmito aspekty zabývám podrobněji. Vzhledem k tomu, že přítomnost nebezpečných nanočástic v „genových“ vakcínách Corona je před veřejností utajována, je utajován i jejich známý alergický potenciál. V současné době jsou ve všech genových vakcínách Corona čtyři různé látky rozpustné v tucích o velikosti nanočástic. Jedním z nich je polyetylenglykol (PEG). Je známo, že tento PEG může vyvinout extrémně vysoký alergický potenciál.

Jak vznikají alergie?

Když událost – kterou může být nehoda, incident, očkování nebo třeba jen slovo, které člověka zasáhne nečekaně, drtivě a vytrvale – spustí se smysluplné biologické speciální programy, které slouží k tomu, aby lidé (ale i zvířata a rostliny) tuto život ohrožující situaci přežili. Zvířata reagují instinktivně a rozpouštějí účinek těchto spouštěčů útekem a změnou svého chování, takže fyzické účinky, které to způsobí, nejsou (díky krátké době) vůbec nebo téměř vůbec viditelné.

Protože my lidé si tyto souvislosti již neuvědomujeme a vzhledem ke kulturním okolnostem již nemůžeme bojovat nebo utíkat, změny v těle se často nepozorovaně hromadí týdny a měsíce. Nejpozději ve „fázi hojení“, kdy dochází k opětovnému rozpadu nových tkáňových útvarů s orgánovými funkcemi nebo k doplnění rozpadlé tkáně (kůže: např. spalničky, zarděnky, plané neštovice, extrémní případ pásového oparu, kdy je postiženo podkoží), se tyto zvláštní

biologické programy, které jsou samy o sobě smysluplné, často bolestivě projeví. Doba trvání a intenzita často koreluje s dobou trvání „biologického konfliktu“ a jeho intenzitou.

Když je „biologický konflikt“ spuštěn nečekanou, přemáhající událostí, tělo si pamatuje všechny doprovodné okolnosti. Mohou to být pachy, barvy, zvuky a látky, jako je pyl ve vzduchu. Dokud není spouštěč „konfliktu“ věcně vyřešen (obnovením původní situace) nebo „down-transformací“, tj. konstruktivní změnou odkazu na spouštěč tak, aby se člověk mohl nad „událostí“ opět usmívat, připomíná i jediná z těchto „doprovodných informací“ spouštěcího momentu „událost“ a okamžitě zvyšuje fyzické reakce. To je příčinou alergických reakcí.

Očkování může být prožíváno a zapamatováno jako život ohrožující akt, zejména u malých dětí. Proto se očkující pediatři zřídkakdy oblékají do bílého, aby nevznikla alergie na „bílou“. Akt očkování však může být vnímán jako život ohrožující i o několik dní později, kdy například věrný očkovaný genovou vakcínou Corona vnímá silné reakce na očkování a bolest a obává se, že by ho mohlo potkat to nejhorší. Ve chvíli, kdy zpanikaří a myslí si, že by mohl ochrtnout nebo dokonce zemřít, spustí se „SBS“, speciální biologický program. Tělo si cizorodý polyetylen glykol (PEG) ve formě nanočástic pamatuje a prudce na něj reaguje, kdykoli s ním znovu přijde do styku a dokud „trvalý poplach“ SBS nebyl vyřešen. Protože je však PEG obsažen v neuvěřitelném množství látek a to nejen v kosmetice, trpí tito lidé – aniž by o tom věděli – alergií na PEG a pravděpodobně i na další tři typy molekul ve formě nanočástic v genových vakcínách corona. Jejich alergenní potenciál je dosud neprozkoumaný, a proto neznámý a nerozpoznaný.

Výhled

Na základě dosud dostupných údajů o genových vakcínách odhaduji, že na následky rychlého očkování zemře jeden člověk z přibližně 30 000 očkovaných. Podle mého odhadu zatím na každých 100 000 očkování všemi ostatními vakcínami připadá jedno úmrtí. Rychlé toxické následky očkování postihují zejména staré a oslabené lidi, protože toxiny potřebují neustálý přísun vysokého množství energie, aby se udržely „na uzdě“. Při nedostatku této energie se toxiny dostávají do srdce a mozku a způsobují mimo jiné trombózy a neurologická poškození nervového systému a mozku.

Postiženy jsou i děti, které jsou ve fázi růstu. Pokud je energie v těle spotřebovávána na růstové fáze nebo pokud hormonální výkyvy v pubertě způsobují rychlé procesy výstavby a odbourávání, není energie na udržení těchto toxinů „na uzdě“.

Takže každý, kdo je zdravý a u koho očkovací akt nevyvolal „SBS“ (ve starém vyvráceném názoru nazývaný nemoc), je vystaven smrtelnému riziku přibližně 1:30000 při očkování genovou vakcínou. Avšak ti, u nichž se objeví panika a strach, např. před druhým očkováním nebo v případě příznaků a bolesti po očkování, mají mnohem vyšší riziko, že spustí „SBS“ a s ním spojenou nebezpečnou alergií.

Výhodou očkování pro ty, kteří v něj věří, je pocit bezpečí a zbavení se

strachu. Pokud však tomuto údajnému bezpečí díky očkování předchází „konfliktně-aktivní fáze“ trvalého strachu z infekce, očkovaná osoba, která se nyní cítí chráněná, „přechází do vyřešení konfliktu“. Výsledek: očkování ukončí trvalý poplach z infekce a jím vyvolaný „SBS“.

To však znamená, že se nyní objevují zcela jiné příznaky – v přesně předvídatelných intervalech. Ty jsou nyní – pro nedostatek vysvětlení v „čistě materiální biologii a medicíně“ – vydávány buď za Long-Covid, nebo za výsledek mutací virů, proti nimž není ochrana očkováním účinná. Dlouhodobý (long) kovid je nyní novou módou v medicíně a miliony na výzkum jsou vynakládány na každého, kdo ho chce zkoumat.

Jak napsal Eugen Rostenstock-Huessy v roce 1956, když analyzoval, že a proč jsou teorie infekce a rakoviny chybné, ale „masy pseudovýzkumů“ se provádějí, aby si zachovaly tvář?

„Uvolněné místo pro růst ve vědeckém věku spočívá v nové dvojici napětí, konkrétně mezi výzkumem a věděním. Tento bojující pár je stále z velké části neprozkoumaný. My všichni učenci se převlékáme za badatele, stejně jako se staré duchovenstvo vydávalo za světce, abychom oddělili roztržku mezi duchovními a lidmi... Učenci jsou právě schopni a zcela neschopni milovat svržení své ctnosti. Jsou to vědečtí úředníci, kteří jsou vždy v opozici vůči amatérům. Protože však výzkum samozřejmě oficiálně patří vědě, stejně jako Duch svatý patří církvi, existuje spousta pseudovýzkumů, které konkurují pokroku svobodného bádání; a jen ty první jsou svědomitě podporovány oficiálními orgány a nadacemi, protože jen ty se zdají být hodny podpory profesionálních vědeckých činitelů. Takový falešný výzkum se řídí zásadou: umyj mi srst, ale nenamoč mě! Zkoumá rakovinu podle zastaralých představ Louise Pasteura, jako by to byla vzteklna.“[7]

Odkazy:

[1] Erbgut in Auflösung. Beitrag aus „Die Zeit“ vom 12.6.2008. Frei auf dem Internet einsehbar | [[Backup hier](#)] Die Zeit hat den Artikel im Jahr 2022 gelöscht!

(CZ verze [ZDE](#), pozn. překl.)

<https://web.archive.org/web/20080715053205/https://www.zeit.de/2008/25/M-Genetik>

[2] Aufzeichnung des Webinars mit Dr. Lanka vom 18. Juli 2021 „Wie Sie sich und Ihre Familie vor Impfwang schützen. Biologische, geschichtliche, gesetzliche und rechtliche Grundlagen des Impfens.“ Infos hierüber im Newsletter von w+ vom 14.7.2021, siehe <http://wissenschaftplus.de/cms/de/newsletter-archiv>

[3] Die Universalbiologie, Buch von Giuliana Lüssi. 182 Seiten, 2020. Zu beziehen unter https://wplus-verlag.ch/de_DE/cat/bucher

[4] Impfen auf Speed, Technology Review Mai 2020. Machtpoker um den Impfstoff. Technology Review November 2020

[5] Harold Hillmann: -A radical reassessment of the cellular structure of the mammalian nervous system. Artikel, 2011. 40 Seiten, frei über das Internet einsehbar.

– Evidence Based Cell Biology, with Some Implications for Clinical Research. Buch, 609 Seiten, Shaker Publishing, Holland, 2008.

– Die Erkenntnisse von Harold Hillmann sind in der „Gewebe-orientierten“ Sicht auf das Leben ganz zentral: Siehe die Beiträge hierzu von Stefan Lanka im Magazin w+ 1-3/2019

[6] PI-Wasser und eine neue Theorie des Lebens. Frei auf dem Internet zu finden unter:

<https://wissenschaftplus.de/uploads/article/PI-Wasserund-eine-neue-Theorie-des-Lebens.pdf>

[7] Eugen Rosenstock-Huessy, Im Kreuz der Wirklichkeit. Eine nach-goethische Soziologie. Bd. 1, Die Übermacht der Räume, Seite 119–120. Mössingen-Talheim 2008/09
